

ת"פ 39106/02/19 - מדינת ישראל נגד פאיז סרחאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39106-02-19 מדינת ישראל נ' סרחאן ת"פ 24914-12-19 מדינת ישראל נ' סרחאן

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד מאיר לוברבאום, מתביעות ירושלים
	המאשימה
	נגד
	פאיז סרחאן
	ע"י ב"כ עו"ד מאהר חנא
	הנאשם

גזר דין

כתבי האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום.

ת"פ 39106-02-19 (התיק העיקרי)

על פי עובדות כתב האישום, ביום 30.4.2018, באזור שער שכם בירושלים, גנב הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת, אותו החזיקה בתיקה. המתלוננת התקשרה אל הפלאפון, הנאשם ענה והשניים קבעו להיפגש לשם העברת הטלפון. המתלוננת הגיעה למקום המפגש והנאשם הפנה אותה לחנות בה הניח את הפלאפון. טרם הגעתה של המתלוננת למקום המפגש, ניגש הנאשם למוכר החנות והנחה אותו כי תגיע אישה אשר תבקש את הפלאפון ועליה לשלם 330 ₪ לפני שימסור לה אותו. המתלוננת הגיעה לחנות ולאחר שהראתה למוכר כי הפלאפון שייך לה, המוכר מסר לה את פלאפון. מגן הפלאפון ו - 170 ₪ במזומן אשר היו בפלאפון בעת שנגנב, לא הוחזרו למתלוננת עם הפלאפון. בגין כל אלה, הורשע הנאשם בעבירות של **ניסיון סחיטה באיומים**, לפי סעיף 428 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**חוק העונשין**) + סעיף 25 לחוק העונשין ו**בגניבה**, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

ת"פ 24914-12-19 (התיק המצורף)

על פי עובדות כתב האישום, ביום 14.8.2019, בחניון כלי רכב בירושלים, ניגש הנאשם לרכב בשעה שחלון דלת ימין של

עמוד 1

הרכב פתוח. הנאשם הכניס את ידו לרכב, פתח את הדלת ונכנס לרכב. הנאשם ניסה לפתוח דלת נוספת ברכב ולאחר מכן פתח את מכסה המנוע של הרכב. בגין כך, הורשע הנאשם בעבירה של **פריצה לרכב**, לפי סעיף 413 רישא לחוק העונשין.

מהלך הדין

הצדדים הגיעו להסדר דיוני ללא הסכמה עונשית והנאשם נשלח לשירות מבחן להגשת תסקיר בעניינו.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 60, נשוי אב לארבעה ילדים וסב לנכדה אחת. הנאשם מתגורר באבו טור, אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות זמנית של ביטוח לאומי. לנאשם בעיות רפואיות רבות, ביניהם הפטיטיס C ולאחרונה התגלה גידול סרטני במיתרי הקול. הנאשם נולד וגדל בירושלים, סיים 7 שנות לימוד והורחק מביתו ע"י אביו בגיל הבגרות. הנאשם התחבר לחברה שולית והתמכר לסמים. בגיל 18 אביו ניסה להביא לשינו בסביבתו והנאשם הועבר לקרובי משפחה בכווית, שם התגורר משך 8 שנים. לאחר חזרתו ארצה מכווית, השימוש בסמים ואלכוהול הלך והעמיק. שירות המבחן מסר, כי הנאשם מוכר לו מתיקים קודמים וכי עבר מספר טיפולי גמילה מסמים, אותם סיים בהצלחה למשך תקופות משתנות, אך התקשה להתמיד לאורך זמן, ונסוג לשימוש חוזר. השירות מסר, כי לפני שנתיים פנה הנאשם למרכז מתדון ירושלים ולדבריו הוא מטופל באופן יציב (הוצג לי גם מכתב מממ"י). בעברו הפלילי של הנאשם 17 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות וסמים והוא ריצה מאסרים ארוכים. אשר לעבירות בהן הורשע בשני התיקים, סיפר הנאשם, כי פעל תחת השפעת סמים בניסיון להשיג כסף לרכישת סמים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הביע חרטה וכי פעל על רקע דפוסי שימוש בסמים ובשל דפוסיו העברייניים. כן התרשם, כי כיום הנאשם מודע לחומרת מצבו ההתמכרותי ולצרכיו הטיפוליים, לכן הוצע לו להמשיך טיפול במרכז מתדון ירושלים תחת צו פיקוח והנאשם הביע רצון בכך. שירות המבחן ציין כי הטלת מאסר בפועל עלולה לביא לנסיגה במצבו ותפגע בתהליך השיקומי. על כן המליץ להטיל עליו צו מבחן למשך שנה, פיצוי למתלוננת, מאסר מותנה, ומספר שעות מצומצם של של"ץ.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טען למתחם ענישה בתיק העיקרי שנע בין 6 ל - 12 חודשי מאסר בפועל בכל תיק. התובע ביקש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני האינטרס הצר של הנאשם על אף נסיבות חייו. מאידך, הסניגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, תוך שפירט בהרחבה על אודות מצבו הרפואי והתהליך השיקומי שעבר ובעודו עובר.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך חברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם בשני התיקים פוגעות בערך המוגן של שמירה על קניין הזולת. עבירות המבוצעות כלפי רכב, לרבות התפרצות לכלי רכב וגניבה מהם הן עבירות קלות לביצוע וקשות לאיתור, הגורמות נזק ועוגמת נפש. מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה בנסיבות המקרה. במקרים של גניבת טלפונים סלולריים נפגע הערך המוגן של פרטיות האדם, במיוחד נוכח ניסיון הנאשם לסחוט כספים תמורת השבת הפלאפון לבעליו. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם: התיק העיקרי - מחד אין מדובר בעבירה מתוכננת אלא בניצול הזדמנות (לפחות בתחילת האירוע), שכן הנאשם ראה את הטלפון הנייד של המתלוננת בתוך תיקה והחליט לגנוב אותו. ואולם בהמשך, לאחר הגניבה הנאשם ניסה לסחוט מהמתלוננת כספים תמורתו תוך שהוא מתכנן את אופן ביצוע מסירת הטלפון לפרטים. אשר לתיק הנוסף - הנאשם הבחין בחלון הפתוח ברכב והחליט לפרוץ ומכאן שמדובר בניצול הזדמנות ללא תכנון. בפועל לא נגרם נזק אך הנזק הפוטנציאלי רב יותר. המניע לביצוע העבירות הוא מניע כספי, כשברקע השפעה של סמים. כך או אף, הנאשם אחראי למעשים באופן מלא בשני המקרים.

מדיניות הענישה הנוהגת - התיק העיקרי - בחינת מדיניות הענישה מעלה כי מנעד הענישה בעבירות כגון אלה הוא נרחב, כאשר הדבר נשען על נסיבות ביצוע העבירה המשתנות ממקרה למקרה. ברע"פ 356/14 **קפרוב נ' מ"י** (מיום 3.10.2017) הורשע הנאשם בסחיטה של אדם יחד עם אחרים לשלם 10,000 ₪. הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי עם נסיבות אישיות קשות. בית המשפט העליון אישר מתחם שנע בין 4 ל - 10 חודשי מאסר בפועל והוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות משיקולי שיקום.

התיק המצורף - ברע"פ 4338/15 כהן נ' מ"י (מיום 23.6.2015) נדונו נסיבות דומות (של מבצע עיקרי), שם הוטל עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ונוסף מאסר בגין הפעלת מאסר מותנה. בנסיבות חמורות יותר של ביצוע בצוותא של עבירות כלפי רכב כמבצע עיקרי, נקבע מתחם שבין מס' חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בגין כל אירוע - רע"פ 8404/15 **מוסראתי נ' מ"י** (מיום 24.5.2016). בעניינו הנסיבות קלות יותר, כך שניתן לגזור לקולא מהמקרים שציניתי.

מתחם הענישה - לפיכך, בתיק העיקרי אני קובע מתחם שנע בין חודשיים ל - 8 חודשי מאסר בפועל. ובתיק המצורף מתחם המתחיל בימי מאסר ספורים ומסתיים ב - 6 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם הודה בשני תיקים וחסך בזמן שיפוטי. הנאשם בשנות השישים לחייו, אב לארבעה ילדים וסב לנכדה. נסיבות חייו של הנאשם אינן פשוטות, כשברקע ההתמכרות הקשה לסמים לאורך שנים רבות. כיום מצבו הבריאותי התדרדר והוא מוכר כנכה בשיעור 100% ומקבל טיפולים קשים ואינטנסיביים. כפי שציין שירות המבחן, במהלך השנים עבר הנאשם מספר טיפולי גמילה בהצלחה, ובשנתיים האחרונות הוא שומר על ניקיון מסמים ונמצא בטיפול במרכז מתדון בירושלים. קיים גם רכיב של חלופה הזמן ומאז שנת 2019 לא נטען כי נפתחו תיקים חדשים. לחומרה, עברו הפלילי המכביד מאוד של הנאשם.

המיקום במתחם והחריגה ממנו מטעמי נסיבותיו האישיות הרפואיות החריגות של הנאשם - אלמלא נסיבותיו האישיות והרפואיות הקשות של הנאשם, היה מקום למקמו באמצע מתחמי הענישה נוכח נסיבות ביצוע העבירות. אלא, שנסבותיו של הנאשם כיום, כפי שעמדתי עליהן להלן אינן מאפשרות לדעתי לשלוח אותו למאסר בפועל שעלול לדרדר עד מאוד את מצבו הבריאותי. אמנם, לא ניתן להצביע כאן על שיקום במידה הנדרשת לפי סעיף 40ד' לחוק העונשין, אך לעומת זאת, ניתן לאמץ את הדרך בה הלך בית המשפט העליון ב-ע"פ 4456/14 **קלנר ואח' נ' מ"י** (מיום 29.12.2015, להלן - **עניין לופוליאנסקי**), והוא חריגה מ"שיקולי צדק" (ר' סעיפים 212-218 לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן). נקבע אמנם, כי מדובר בחריג שבחריגים, ואולם אני סבור כי יש לאמץ גישה זו כאן, לנוכח הנסיבות הבריאותיות הקשות של הנאשם - מכור לשעבר השומר על ניקיון בשנתיים האחרונות ומתמיד בטיפול - שנתגלה בגופו סרטן מסכן חיים, שבגינו מטופל ובגינו הוכר כנכה בביטוח הלאומי. בשל כל אלה, עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריוח יהא בגדר התאכזרות לא מידתית בנאשם בנסיבותיו.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 60 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו החל מיום 1.5.2022 על-פי התוכנית שיוכי שירות המבחן ובפיקוחו. התוכנית תוגש בתוך 30 יום. הנאשם הזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדיון מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הטלת מאסר בפועל;
- ב. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש בתוך שנתיים מהיום, וכן כל עבירה של סחיטה באיומים;
- ג. קנס בסך 500 ₪ או יומיים מאסר תמורתו עם לא ישולם. הקנס ישולם ב-2 תשלומים ביום 1.5.2022 וביום 1.6.2022. לא ישולם תשלום במועד יועמד הקנס לפירעון מיידי;
- ד. פיצוי למתלוננת ע"ת 2 בתיק העיקרי בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים החל מיום 1.5.2022 וב-1 לכל חודש רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;
- ה. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור את עבירות רכוש וסחיטה באיומים במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס;
- ו. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.

מורה על קיזוז מההפקדה שבתיק על אף כל הודעת עיקול ככל שקיימת.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט אדר א' תשפ"ב, 02 מרץ 2022, במעמד הצדדים.